

3a. Jeppe Brixvold: Denne pige (drama)

Teksten er fra novellesamlingen Hvirvler, 1998.

Jeppe Brixvold (f. 1968), dansk forfatter.

Scenerummet 30 meter dybt, arbejdsbelysning, tomt bortset fra en kvinde uden alder i rød kjole, siddende i et ophæng 3 meter over gulvet 15 meter inde i venstre side.

*Stilhed. Læseren, i blå kedeldragt, træder ind på scenen fra første publikums-
5 række til højre. Han samler løse ark papir op som ligger på gulvet. Et par teknike-
re kommer til og forsyner ham med en mikrofonclip.*

*Mens han læser går han ned igennem scenerummet mod det sorte bagtæppe og
lader arkene falde et for et bag sig (kvinden ser ham ikke, hører måske oplæsnin-
gen, men reagerer ikke på den).*

10 **ARK 1**

Min smukke elskede.

Tak for alt hvad du har været for mig... Jeg kan ikke forestille mig hvad du
tænker når du læser dette, men jeg kan allerede se dine skræmte øjne og nervøse,
famlende hænder for mig, og jeg ber dig:

15 Vær rolig...

Jeg vil gå ned til havet igen. Jeg har tænkt mig at svømme så langt ud i aften, at
jeg ikke længere kan se land og så vente på solnedgangen og stjernerne. Først der-
efter tror jeg jeg kan beslutte mig for hvad der skal ske. Med os to. Med mig.

Der er så mange ting jeg burde ha fortalt dig om for længe siden som jeg aldrig
20 turde nævne, havet og natten og mågerne som skriger over vort hus, eller hvorfor
vi overhovedet er her. Eller om hende jeg kendte engang. Hun sagde at mågerne
var sjæle efter døde mennesker, og at de skreg som de gør fordi de selv vidste det.

Denne pige har jeg altid skjult for dig.

ARK 2

25 Nu holder tankbilen igen derude og larmer. Jeg gad vide hvorfor de kommer
igen dag efter dag, så meget kan der vel ikke være at suge her længere.

Jeg har tiet med det her i alt for lang tid, tror jeg. Lad mig gøre det kort. Alt
dette må komme som et chok for dig. En anden pige, langt tidligere og et helt
andet sted.

³⁰ Det var sydpå. Hun var i en hvid kjole. Det var hen på aftenen, og jeg stod på den anden side af en gammel gylden plads og ventede på at hun skulle komme over til min side...

Han er nået til den svævende kvinde, ser op på hende, lader ark 2 falde som om han ikke var færdig med det, fortsætter teksten, hurtigt, uden at se ned i papiret.

³⁵ **ARK 3**

Er det dig? Kom her... Lad mig røre dig. La vær at røre mig! Vil du have jeg skal gå? Hvor har du været? Hvem har du været med? La vær! La vær at spørge om noget. La vær at tale til mig. Bliv her! Bliv her. Tal til mig. Vil du have jeg skal gå, siger du jeg skal gå, men hvor har du været...? Ja, hvor har jeg været, det véd
⁴⁰ jeg ikke. Kan det ikke være lige meget nu?

Han går videre, læser op fra arket.

Jeg tror alting var bestemt på forhånd. Kærligheden tog bolig i mig, som man siger, og kærligheden hersede med mig som den ville. Den fik mig ofte til at opsøge de steder hvor jeg ville kunne møde hende, og på den måde – du må huske at
⁴⁵ jeg ikke var mere end 9 eller 10 år gammel – på den måde så jeg hende flere gange, på pladsen, i parken, i aftenskumringen, men talte aldrig med hende. Eller jeg talte måske med hende, jeg vidste hun var der, hun så også mig, vi passerede hinanden på stierne, betragtede hinanden, flere gange, måske talte vi også sammen.

ARK 4

⁵⁰ Kærligheden lyste i hende. Jeg så hende båret frem af lys hvor end hun var. Men fordi kærligheden pludselig var foran mig, vidste jeg ikke hvad jeg skulle sige.

Jeg skal ikke kunne sige det med fuldstændig sikkerhed, men hvis vi overhovedet har talt sammen, kan det ikke ha været mere end én eller to sætninger og uden at sige noget. Hun vidste det alligevel, såvel som jeg, vi ville aldrig komme derfra.

⁵⁵ I en drøm så jeg hende holde noget i hånden og tage en bid af det, en slags frugt, ligegyldigt hvad det var kunne jeg mærke hvordan mit sind for vild inde i hende. Derfor tilhørte jeg hende. Det betyder intet hvor gammel jeg var og hvor lidt jeg overhovedet vidste om livet.

Han lader arket falde, standser et par meter fra bagtæppet, kigger bag sig, opdager arkene på gulvet, går tilbage og samler ark 1 og ark 2 op, opgiver, lader dem falde igen – går igen ud mod bagtæppet, hurtigt, læser med høj stemme:

ARK 5

Du har givet mig et godt liv. Åh ja, som du véd har der været sorger, vi har ikke altid haft det lige let... Men vi har altid haft styrken til at stå det igennem, du og
65 jeg, vi har aldrig tvivlet, og jeg har altid vidst, hvor den styrke kom fra...

Afbryder, bøjer nakken. Går videre i normalt tempo.

Jeg har pakket mine ting ned. Havet er måske det eneste jeg endnu har tilbage at betro mig til, jeg må hellere gøre det nu. Aftenen er så dum og mørk, véd ikke rigtigt hvor den vil hen... Jeg kan høre larmen fra bølgerne... Men jeg går nu. Jeg
70 håber du har forstået at jeg vil dig alt godt fremover og hvor vigtig du selv har været.

Lader arket falde – går ud gennem bagtæppet, høres stadig fra højtalerne.

Jeg er nær afslutningen nu og lykkelig. Så vidt jeg kan se har jeg mødt begge slags kærlighed livet rummer, du og hun, og jeg har intet ønske om at sammenlig-
75 ne jer. Farvel, min elskede.

Kvinden bliver langsomt hejst ned mens lyset dæmpes. Før hun rammer gulvet er rummet i totalt mørke.

3b. Faktaboks: Hvad er et drama?

Teksten er fra Litteraturhistorien på langs og på tværs af Barbara Kjær-Hansen m.fl., 2012.

Et drama

- er som hovedregel beregnet til opførelse på en scene/et teater
- består af replikker og regibemærkninger
- er inddelt i scener og akter
- er et multimedie med personer, bevægelse, lys, lyd.